

מערך ההתקשרות – יחסי אובייקט אוראליים
(חידת הילדות – רוני סולן, עמ' 403)

טבלה 12 : יחסי אובייקט, שאפיוניהם 'יחד' בהשוואה ליחסי אובייקט שאפיוניהם 'סימביוזה'

<p align="center">התפתחות לקויה - יחסי 'סימביוזה' הכחשת הנפרדות</p>	<p align="center">התפתחות תקינה - יחסי 'יחד' תפישת הנפרדות</p>
<p>האובייקט מכחיש את נפרדותו של התינוק ואינו מעודד את ייחודיותו</p> <p align="center">↓</p> <p>חוויה של היצמדות והתמזגות רגשית, האחד בתוך מרחב עצמי שולט-אחוד (ללא מרחב משותף מתווך).</p> <p align="center">יחסים דו-צדדיים - דיאדה (מרחב אחיד עצמי-אובייקט)</p> <p align="center">↓</p> <p>ביטוי של עצמי מזויף כדי לרצות את האובייקט, אמון עיוור באובייקט. חוסר ביטחון בעצמו כנבדל וכאהוב כמות שהוא.</p> <p align="center">↓</p> <p>פיצול בין הצרכים המנוגדים: היצמדות בהתקשרות לחלופין, ניכור להתקשרות.</p> <p align="center">↓</p> <p>יחסים פגיעים ושבריריים עם הזולת.</p> <p align="center">↓</p> <p align="center">מונולוג: צורך שהאובייקט יבין תמיד, בכל תנאי וללא מילים</p> <p align="center">↓</p> <p>הנרקיסיזם מחסן את העצמי בהתמודדות עם זרות ושינוי במוכר הסימביוטי. האגו מפעיל מנגנוני פיצול והתמזגות. תחושת מוכרות העצמי מתערערת מול שינויים וחידושים ונטייה לזיוף כלפי חוץ.</p> <p align="center">↓</p> <p align="center">העצמי מאופיין על ידי פגיעות ושבריריות</p> <p align="center">↓</p> <p>התינוק ואמו זקוקים דרך קבע למגע, למשוב ולנוכחות פיזית, המאששת את קיום הצמידות ביניהם.</p> <p align="center">↓</p> <p>האגו מפעיל בעדיפות מנגנוני הגנה על מנגנוני הסתגלות</p> <p align="center">↓</p> <p>יחסי ה"סימביוזה" נשארים במתכונתם הקמאית גם בבגרות, יחסים שהם בעיקרם נרקיסיסטיים.</p> <p align="center">בהיעדר מרחב משותף מעוכבת התפתחות הכישורים לשותפות, תקשורת, ייחודיות ואינטליגנציה רגשית. תפישת האחרות אינה מתגבשת, האחרות פוגעת בעצמי או מוכחשת.</p>	<p>האובייקט מעודד ומתייחס לנפרדותו ולייחודיותו של התינוק</p> <p align="center">↓</p> <p>חוויה של שותפות רגשות במרחב שלישי משותף, מתווך בין נפרדים.</p> <p align="center">יחסי משולש - טריאדה (מרחב עצמי – מרחב משותף – מרחב אובייקט)</p> <p align="center">↓</p> <p>ביטוי העצמי האמיתי תוך אמון בסיסי באובייקט, האוהב אותו כמות שהוא. ביטחון בעצמו כנבדל מהאובייקט.</p> <p align="center">↓</p> <p>אינטגרציה בין הצרכים המנוגדים: התקשרות ונפרדות.</p> <p align="center">↓</p> <p>יחסים יציבים ויצירתיים עם הזולת במרחב משותף.</p> <p align="center">↓</p> <p align="center">דיאלוג (מדיה תקשורתית): תקשורת חושית עם האובייקט במהלך ההתקשרות</p> <p align="center">↓</p> <p>הנרקיסיזם מחסן את העצמי בהתמודדות עם זרות ושינוי במרחב משותף בין נפרדים. האגו מפעיל מנגנוני הפרדה ואינטגרציה. תחושת מוכרות העצמי אינה מתערערת מול שינויים וחידושים ב"יחד" וב"לבד".</p> <p align="center">↓</p> <p align="center">העצמי מאופיין על ידי חוסן ואינטגרטי.</p> <p align="center">↓</p> <p>הגישור בין תינוק לאמו במרחב משותף תורם ליחסי טריאדה ב"יחד", עד שהנפרדים חשים "יחד" גם כשכל אחד מצוי ב"לבד" שלו.</p> <p align="center">↓</p> <p>האגו מפעיל בעדיפות מנגנוני הסתגלות על מנגנוני הגנה</p> <p align="center">↓</p> <p>יחסי ה"יחד" משתכללים ומתגבשים לדגמי התקשרות חדשים ומורכבים, תוך שילוב יחסים נרקיסיסטיים ואובייקטאליים.</p> <p align="center">במרחב המשותף להתקשרות ה"יחד" טמון פוטנציאל להתפתחות שותפות, תקשורת, ייחודיות, יצירתיות, תפישת האחרות ואינטליגנציה קוגניטיבית ורגשית.</p>